

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 10 Iulie st. v.

Adese-ori, dându-ne seamă despre faptele altora, stăm nedumeriți și nu sîntem în stare să înțelegem, care pot să fie intențiunile, cu care le-au săvîrșit.

De cele mai multe-ori ne convingem apoi, mai târziu, că nici nu era vre-o intențiune premeditată la mijloc, ci fapta a fost săvîrșită oare-cum din întâmplare, în urma unor impulsuri momentane.

Ne temem prea mult, că tot astfel o vom fi pățind și cu atitudinea cercurilor politice maghiare în cesțiunea desființării curții cu jurați din Sibiu.

După o foarte matură chibzuire dl ministru Dr. Pauler a luat, în sfîrșit, chiar cu aprobarea Maiestății Sale, măsura excepțională de mult anunțată.

Acesta e un succes, nu însă pentru dl Dr. Pauler, ci pentru noi, aști care vom ave să fim judecați pe viitor de adversarii nostri dela Cluj.

Ne plângem mereu, că actualul guvern ne face multă nedreptate, că se nesocotesc legile create în favorul nostru, că se crează anume legi pentru stavilirea desvoltării noastre, că sîntem tratați ca nise străini în țeara noastră.

Cui ne-am plîns?

Lumii întregi.

E datoria noastră, — țicem noi, — ca cercurile politice din țeară și din străinătate, ca dușmanii și cu atât mai vîrtos amicii nostri și ai patriei noastre să scie, că noi sîntem nemulțumiți cu actuala stare de lucruri, să fie informați despre cauzele nemulțumirii noastre și că actualul guvern nu chivernisește bine țeara.

Ne-am plîns însă mai ales pentru-ca, cercurile politice determinătoare și în deosebi cele dela curte să nu ne poată face mai curînd ori mai târziu imputarea, că nu le-am dat puțința de a se informa la vreme asupra dispozițiilor poporului român.

Presa maghiară și mai ales cea oficioasă, foarte firesce, a negat, că sîntem nemulțumiți și că avem cuvinte de a fi nemulțumiți, ba guvernul a cheltuit sume enorme, ca să acrediteze în opiniunea publică nise faime compromițitoare pentru noi și ca cercurile politice să fie fals informate asupra celor ce se petrec în țeara noastră.

În împregiurările, în care ne aflăm, ni-e peste puțință să-l determinăm pe guvern a face ceea-ce după părerea noastră este în interesul țerii; nu ne rămîne dar' decât să ne bucurăm, când el se vede împins la fapte care îl compromit.

O asemenea faptă e desființarea curții cu jurți din Sibiu.

Nu noi l-am împins pe guvern la aceasta faptă, ci opiniunea publică maghiară; cu toate aceste noi sîntem cei ce au cuvinte de a se bucura de acest succes; cauza noastră au servit-o concetățenii nostri maghiari, când au stăruit să fim trimiși la Cluj, unde s'au cântat pe nepepsite versurile cu refrenul „O te bűd 6s

boeskor!“ și unde oamenii au deprinderea de a-și sfărâma oasele în ajunul alegerilor.

Acum tot va începe lumea să simțā, că avem noi dreptate, când ne plângem de intoleranța maghiară.

Nu este cu puțință, ca cineva, în Europa apuseană și în timpul, în care trăim, să nu admită, că această măsură e un act de violență, la care numai un guvern lipsit de simțemēt de dreptate se lasă a fi împins.

Căci, înzadar, noi nu i-am dat guvernului motive binecuvîntate de a recurge la ea.

Acum abia, dându-și silința de a se informa asupra motivelor, care l-au determinat pe guvern să iee această măsură, lumea se va convinge, că sîntem în adevēr un element de ordine și numai de aceea am răbdat cu abnegațiune patriotică timp de două decenii.

Tot noi sîntem însă de vină, dacă țiarele din Viena, ori cele din Germania, se pronunță în termeni mai mult ori mai puțin aspri asupra măsurii luate de guvern, ca-și-când de noi ar fi inspirate acele țiare.

Dar' aceasta se poate încă înțelege.

Ceea-ce nu putem înțelege, este formularea ce i-se dă cesțiunii în presa oficioasă.

„Pester Lloyd“ vorbește despre un fel de murmur de nemulțumire, care străbate dela Sprea până la Dâmbovița.

Ce va să țică această împreunare a două lucruri atât de depărtate unul de altul.

Pe Sprea e capitala „marelui“ imper german, ear' pe Dâmbovița e capitala „micului“ regat român: nu cumva oficiosul din Budapesta voiesce să insinue, că Bismarck și Brătianu, Germania și România, n'au altă treabă decât să-i pună pe Români și pe Germanii din Ardeal să amărească țilele dlui Tisza și ale nobilei națiuni maghiare?!

Un alt țiar oficios, „Nemzet“, vorbește chiar și mai pe față.

„În Ardeal, — țice „Nemzet“, — adecă în acea parte a Ungariei, în care atât din cauza pozițiunii geografice, cât și în urma nisuițelor de același fel ivite în România, agitațiunile daco-române sînt cele mai primejdioase, un țiar scris în limba românească îndreptează un atac fățîș contra ori-și-cărei comunități cu maghiarimea și contra statului ungar, ba, dă chiar direct signalul pentru desfacerea de acest stat. Causa este adusă înaintea unei curții cu jurați compusă mai ales din Sași, și acestia cu toate că obișnuiesc a se declara prin vorbe frumose membri credincioși ai statului ungar, cu toate că dela succesul tendențelor daco-române nu pot aștepta alta, decăt ea să fie contopiți în România mărită, — adecă nu numai în mod nepatriotic, ci chiar și fără de nici un reson politic, — achită pe redactorul foii din cesțiune...“

Care va să țică Germanii s'au unit cu Români, ca împreună să realizeze idealul unirii tuturor Românilor într'un mare stat național românesc: așa țice „Nemzet“, aceasta e faima, pe care cercurile oficioase vor să o acrediteze.

În adevēr vaste planuri mai avem să realizăm noi!

„Nemzet“ ne lămuresce chiar și asupra compensațiunii, la care se așteaptă Germanii în această tovărășie: ei ne ajută pe noi să ne unim, ear' noi îi ajutăm pe dînșii să-și recăștîge predominarea în țerile coroanei ungare.

Și cel mai de căpetenie dintre organele guvernului vorbește despre acest plan vast ca-și-când ar fi vorba despre nise lucruri, care se petrec în Camciatca.

Va înțelege ori-și-cine, că stăm nedumeriți și ne căsnim înzadar, ca să găsim intențiunea mult experimentaților politici maghiari.

„Nemzet“, nu „Kolozsvari Közlöny“, nici „Ellenzék“, ci chiar „Nemzet“, ne vorbește despre curentul daco-romanist din România. Pe cât scim însă, România se află în cele mai bune relațiuni cu monarhia noastră, deși nu cu guvernul din Budapesta îndeosebi, căci cu acesta nici nu poate să între în relațiuni directe. Se susține dar', că ordinea publică a Ungariei e amenințată dintr'o țeară vecină, care ne este aliată.

Am dori să scim, ce țice dl Kálnoky, când o află aceasta, și ce țice mai ales dl Cămpineanu, ministrul de externe al aliaților nostri.

Este în adevēr un curent daco-romanist în România; de acesta însă nu dl Tisza, ci dl Brătianu are să se plîngă.

Astă primăvară s'au iscat pe ulițele dela București și mai ales în Piața Teatrului și pe la Academie nise conflicte, care timp de câteva țile au alarmat întreaga opiniune publică europeană. Nu-i vorba, guvernul României n'a luat nici o măsură excepțională, ca să restabilească ordinea publică, fiindcă scia, că nu are a face cu Maghiari ori cu Croați, abună-oară, ci cu Români. Cu toate aceste statul român și guvernul Brătianu îndeosebi era compromis. În curînd însă el s'a rehabilitat, — și cercurile politice dela Budapesta trebuie să scie tot atât de bine ca noi, cum anume s'a rehabilitat. Am aflat din întâmplare, și cum am aflat noi, putea să afle ori-și-cine, căci stătea prin țiare, că puțin după acele conflicte cabinetul rusesc a crețut de cuviință a revoca pe doi dintre secretarii de legațiune, pe care îi avea la București, de sigur nu fiindcă își dăduseră silința de a calma spiritele. Îndeosebi unul dintre acestia, dl Isvolski, era sciut în cercurile politice, ba chiar și în cele diplomatice din București, drept un om, care prea mult se interesează de elementele nemulțumite din țeară, și cine scie, dacă nu s'au găsit chiar dovezi, că nu era cu totul străin de conflictele din Piața Teatrului.

Stând astfel lucrurile, ne închipuim, că guvernul din România trebuie să fie foarte supărat de elementele nemulțumite din țeară, îndeosebi și de propagatorii ideilor daco-romaniste. Ceea-ce mai ales

ne îndeamnă să stăruim în această părere a noastră, este o declarațiune făcută de dl Kálnoky în delegațiunile ungare. Guvernul României s'a plîns, precum se vede, că în urma stării de lucruri din țeara coroanei ungare, o mulțime de elemente nemulțumite emigrează de aici în țeară și crează fel de fel de greutăți; dl Kálnoky le-a făcut dar' delegaților ungari împărtășirea, că elementele, care ne fac greutăți în România, sînt venite de aici dela noi, un fel de floare a politicei maghiare, un dar de bună vecinătate, făcut României din partea bine chivernisitului stat ungar.

Cum după această declarațiune a ministrului nostru de externe organul oficios al guvernului din Budapesta mai poate vorbi despre curentul daco-romanist din România, — aceasta ni-e foarte greu să o înțelegem.

Ungaria a produs atât de multe elemente nemulțumite, încât a început să devină un fel de calamitate socială chiar și pentru țerile vecine, și tot cercurile guvernamentale se plîng de greutățile, pe care i le-au creat Monarhiei în relațiunile ei externe.

Guvernul României a dovedit pe din destul, că scie în toate împregiurările să mențină ordinea publică chiar fără de a recurge la măsuri excepționale, și dacă ar voi vre-o dată să aibă oare-care înrîurire și asupra noastră, aceasta nu ar pute fi decăt spre a menține și aici spiritul de ordine, pe care guvernul nostru îl pune la atât de grele încercări. Nemulțumirea noastră e un nesecat izvor de nedumeriri pentru cei mai apropiați dintre vecinii nostri, care ne sînt, din întâmplare, tot odată și frați de sînge: e un lucru foarte firesc, ca ei să dorească cu tot din adinsul țiuia, în care se va pune capăt acestei nemulțumiri.

Și tot acesta e și cuvîntul, pentru care opiniunea publică germană ni se arată din ce în ce mai simpatică.

Dacă există în adevēr o luptă istorică între rasa germană și cea slavă, atunci noi Români, popor cu conștiință latină, sîntem pentru Europa apuseană un element cel puțin tot atât de prețios ca Maghiarii, și îndeosebi Germanii nu vor pute suferi îndelung, ca să fim împedecați de Maghiari în desvoltarea puterilor noastre și împinși cu nesocotință în brațele Slavilor ce ne încungiuură.

Aici în țeara aceasta, care nouă ne este patrie tot atât de bine, precum le este Maghiarilor, aici trebuie să avem cea mai de plină libertate de desvoltare: aceasta o cer interesele ordinii, ale monarhiei și ale societății apusene.

„Neue Freie Presse“ primesce la 20 Iulie din Dresda, următoarea depeșă despre o manifestațiune făcută cu ocaziunea adunării generale a societăților de gimnastică din Germania:

„Spre sfîrșitul banchetului festiv s'a urcat la tribună un profesor de gimnastică născut în Hanovera, care acuma petrece în Pesta, Bokelberg Ernő, pentru-ca să le aducă gimnasticilor

germani salutari și se le predea o cunună de flori din Alpii carpatini cu o eșarpă roșie-albă-verde. Împregiurarea, că pe eșarpă se afla o inscripțiune în limba maghiară, cu toate că cununa era atârnată de colțul tribunei, a provocat protestări sgomotoase din partea adunării. Președintele festivității, Georgii (Eszlingen), a declarat apoi, că primesce cununa drept un semn de salutare din Ungaria, o depărtează însă de la tribună, fiindcă nu 'i-se cuvine acest loc, apoi a atârnat-o la treptele tribunei. Deoarece adunarea nici cu aceasta nu a fost mulțumită, cununa a fost depărtată cu totul.

Acest energic resentiment față de națiunea maghiară, manifestat într-o adunare de două-deci de mii de Germani adunați din toate țările, nu exprimă nici ură față cu națiunea maghiară, nici iubire pentru noi ori pentru Sași, ci numai convingerea străbătută în cele mai largi cercuri, că Maghiarii nu chivernisesc interesele Ungariei potrivit cu interesele civilizațiunii.

Și aceste se puteau petrece în prezența regelui Saxoniei, a celui mai intim amic personal al Maiestății Sale Francisc Iosif I.

Revista politică.

Sibiu, 10 Iulie st. v.

Privitor la conflictul vamal între Fracia și România unele foi franceze încep a se căi asupra atitudinii guvernului lor. Astfel „Journal de Bordeaux“ ține, că Fracia culege astăzi roadele politicii sale puțin prevădătoare față cu România, apoi sfârșese astfel:

Francia care a contribuit atâta la liberarea României, era protectoarea naturală a acestei țări de rasă latină. Însă guvernul francez s'a arătat în totdeauna mai mult dușman, decât favorabil României. În comisia Dunării, guvernul francez n'a apărut de loc interesele României. Cine nu-și amintese că dl Barrère, delegatul Franței în comisia dunăreană, este autorul aceluia faimos proiect, contrar tuturor principiilor internaționale, care dă Austriei dreptul de a fi reprezentată în comisia mixtă a Dunării?

Mai caracteristic vorbește „Le courrier de Gironde“:

„Cum se face — ține foia aceasta — că acum dispozițiunile împăciuitoare ale României s'au scimbat într'un mod așa de bruscă și așa de complet? Ni se acordă un tratament avantajos; se aștepta începerea negocierilor pentru încheierea unui tratat de comerț. La ce trebuie să se atribute retragerea tratatului și ruptura negocierilor? Am spus-o la începutul acestui articol și nu hesitam a spune din nou ca concluziune: aceasta este fructul întreprinderilor în țeara noastră contra libertății comerciale.

Astfel, ridicarea taxelor asupra cerealelor și asupra vitelor, dacă ea este, din punctul de vedere al agriculturii și al creșterii franceze, in-

eficace și ilusoriă, va oferi cel puțin ciudatul avantajul de a vătămă alte ramuri importante ale comerțului și industriei noastre. Acesta este rezultatul, pe care îl urmăresc protecționistii? Dacă acesta este, apoi au tot dreptul de a fi satisfăcuți“

Foile din Londra vor să știe, că guvernul englez încă și acum privește cu multă îngrijire la îmulțirea trupelor rusești de lângă țărmurile Herirud-ului, fiind în posesiunea unor date pozitive despre aceea, că numărul trupelor rusești întreține acolo pe de două ori starea normală de pace. Din cauza aceasta a ajuns guvernul și la aceea convingere, că o astfel de îmulțire a trupelor are nevoie de o declarație mai precisă din partea Rusiei, de cum s'a întâmplat până acum. Se poate că spiritele din Londra sînt încă și acum agitate în urma celor din urmă sciri alarmătoare; cu toate acestea e foarte probabil, că nu se vor mai întâmpla alte publicațiuni, și făcându-se chiar concesiuni împrumutate „drăguța de pace“ va fi deocamdată asigurată. Se ține, că Rusia va renunța la pretensiunile sale cu privire la pasul Zulficar, ear' Anglia va compensa-o pentru aceasta cu Merudșac-ul, și astfel buna înțelegere e gata. Până când? Nime nu o poate ști.

Correspondentul din Londra al ziarului „des Débats“ trimite ziarului său cu privire la cestiunea afgană următoarea depeșă:

„De ieri, cestiunea afgană întărită mult opiniunea în urma publicării depeșilor din „Standard“ și „Times“ relativ la retragerea comisiunii engleze de delimitare spre Herat, care coincidează cu depeșa generalului Komaroff în care acesta cere instrucții din cauza unei înaintări a trupelor afgane. Adevărul e că cestiunea se află tot mai pe același punct ca în timpul negocierilor contelui de Granville. Rusia nu cere mai mult, dar' de sigur că nici mai puțin. Ea ar voi ca cestiunea Zulficarului să se reguleze la fața locului de comisiunea de delimitare, cu care se vor uni și comisarii ruși. Englitera dorește să reguleze această afacere în Londra.

„Cât despre mișcările trupelor ruse cari sînt privite aci ca foarte neliniștitoare, ele sînt motivate probabil prin sporirea numărului trupelor afgane între Herat și Zulficar, sau prin turburările făcute de Isah-Khan, după cum o arată depeșa generalului Komaroff.

„Așa stă acum cestiunea a cărei singură parte defavorabilă este, că nici un pas înainte nu s'a făcut de când s'a întocmit noul minister și că prelungirea acestei stări de lucruri promise să se ivească incidente. Dar' aceasta nu e în deajuns pentru-ca să justifice emoțiunea sub care se poate zări ciuda conservatorilor cari sperau să reguleze curând cestiunile exterioare. Presa engleză e cam prea pesimistă.“

De abia s'au mai restaurat spiritele de agitațiunea, pe care au produs-o scirile de războiu din Asia-centrală, și eată, că alte nouă complicațiuni de războiu ni se signalizează din Africa. Acum e Germania aceea, care și-a scos sabia din

teacă, vrînd să-și valideze pretențiunile, pe care le-a formulat în interesul politicii sale coloniale față cu Sultanul din Zanzibar. Spre acest scop vice-admiralul Knorr a debarcat în apropierea Zanzibarului cu o escadră de corăbii consistătoare din 81 tunuri și 2000 mărinari. Despre aceea, că ce fel de pretențiuni a formulat admiralul Knorr față cu Sultanul în numele guvernului său, și ce atitudine a luat față cu el, nu se știe încă nimic. La toată întemplantarea n'au ajuns încă la nici o luptă, pentru-că în cazul acesta am ave până acum deja sciri pozitive.

„Nemzet“ despre „Neue freie Presse“.

Pentru articolul, prin care și „Neue freie Presse“ se încârbesce de atâta șovinism maghiar, „Nemzet“ se supără rău pe Germanii din Austria și le dă următoarea lecțiune în un articol-prim:

„Numărul de ieri al lui „Neue freie Presse“ se ocupă cu desființarea curții cu jurați din Sibiu și reprobă această măsură și cu deosebire aprobarea unanimă a aceleia din partea presei maghiare ca pe o nedreptate și ca pe o nouă aparență a șovinismului.

„Abstracție făcînd cu totul dela aceea, că ce aparență acreditată e când despre libertatea nemărginită de presă ca despre singura instituțiune mântuitoare și despre zădărnicia oricărei alte măsuri contrare ne dă lecțiune chiar acel organ de căpetenie al partidului austriac, care pe timpul domniei lui a creat legea existentă de presă, renumită pentru liberalitatea ei, acea lege de presă, ale cărei principii fundamentale sînt: procedere obiectivă și confiscare preventivă, ne restringem de astădată numai la aceea, ce se ține în această judecată a foii vieneze spre apărarea Germanismului în contra atacurilor afirmative ale șovinismului maghiar.

„Să constatăm înainte de toate faptele. În Ardeal, adevă în acea parte a Ungariei, în care atît din cauza pozițiunii geografice, cât și în urma nisuițelor de același fel ivite în România, agitațiunile daco-române sînt cele mai primejdioase, un ziar scris în limba românească îndreptează un atac fățiș contra ori-și-cărei comunități cu maghiarimea și contra statului ungar, ba dă chiar direct signalul pentru defacerea de acest stat. Causa este adusă înaintea unei curți cu jurați compusă mai ales din Sași, și acestia, cu toate-că obișnuiesc a se declara prin vorbe frumoase membri credincioși ai statului ungar, cu toate că dela succesul tențelor daco-române nu pot aștepta alta, decât ca să fie contopiți în România mărită, — adevă nu numai în mod nepatriotic, ci chiar fără de nici un rezon politic, — achită pe redactorul foii din cestiune, numai pentru-ca să poată da și astfel expresiune nemărginitei lor ure contra Maghiarismului.

„Guvernul maghiar, plecînd din suposițiunea că atacul îndreptat în contra existenței statului, provoacă dreptul de existență al statului, față de care e de a se pretera chiar și cea mai măreață instituțiune și cel mai măreț principiu, — a apelat la o măsură excepțională și a desființat curtea cu jurați din Sibiu între aprobarea întregii națiuni patriotice. Și ce face la aceasta organul acela de căpetenie al partidului austriac, care tot atîta are să poarte în inimă întregitatea monarhiei, ca și noi; care tocmai astfel trebuie să se pună în contra tendențelor panslave ca și noi? Rupe băta asupra procedurii guvernului maghiar și mărturisesc pe jumătate fără de a ști, că aceasta n'o face într'atîta pentru necorectitatea principială a măsurii și pentru-că n'ar fi cu scop, ci mai mult pentru-că din întemplantare n'au fost Slovaci dela Turocz, ci Germani din Sibiu aceea, cari s'au regularizat.

„Noi, dîndu-ni-se ocaziunea, ne-am îndatînat a spune fără rezervă îngrijirile noastre față cu toți acei factori ai guvernamentului austriac, care dau nutremînt tendențelor naționale și între marginile Ungariei, și ne-am îndatînat a ne exprima fără șovăire în astfel de cestiuni simpatile noastre față cu Germanismul Austriei prelungă toate, că elementul german de acolo, pe timpul domniei lui n'a prea dat semne deosebite de bune intențiuni, de loialitate și considerațiune față de Ungaria și față de statul „maghiar“. Noi am fost totdeauna de părerea, că ori cum se vor nasce convicțiunile față de singuraticile cestiuni, — Germanismul austriac, dacă își va pricepe misiunea sa politică, trebuie să recunoască, că unde se tractează de interese vitale de stat, nu poate face altceva decât să spriginească statul „maghiar“ care e una dintre bazele costituției dualistice a monarhiei și să spriginească consolidarea Maghiarismului pe teritoriul Ungariei, care e un mur de apărare în contra preponderanței slave nu numai pentru Germanismul austriac, dar' chiar și pentru Germania. Și chiar această axiomă caracterizează afacerile imperului german în prezent prin politica marelui lui bărbat de stat față cu monarhia noastră, care politică de sigur nu ar fi atît de prietinoasă, dacă n'ar privi în dualism, și prin dînsul în puterea Ungariei, o garanță puternică a cestiunii Germanismului.

„Dar' așa se vede că reprezentanții presei partidului german din Austria „nu sînt cu privire la afacerile „maghiare“ mai buni politici decât acei „Politische Kannegiesser-i“ din Germania, cari, — în contrast deplin cu politica guvernului lor, — dau alarmă de câte ori se aude la ei vîierătura a câte un hipocondru al regatului. Ideile politice ale acestora sufer de o direcțiune atît de curioasă, încît în aprecierea relațiilor „maghiare“ nu se conduc de interesele imperului german sau ale Germanismului austriac, ci de cele ale pușniilor Sași din Ardeal.

Foia „Tribunei“.

Îndereticul.

Poveste

de Silvestru Moldovan.

(Urmare și fine.)

Așa își cără Îndereticul holda întregă acasă, ear' când gătără tot secerișul de cărat, grăul nu-i mai încăpă prin hambare, ci cât era curtea se afla tot grău curat ca aurul.

Atunci ear' privește Sân-Petru jos pe pămînt și vede la Îndereticul prin curte și prin hambare atîta grău, cât la nime pe pămînt și vădînd asta ear' se necăjește și se duce la Dumneșeu și-i ține:

— Veți Doamne, Îndereticul totdeauna își calcă voința și te înșeală, acum are mai mult grău, ca dacă 'i-ai fi lăsat țarinele neatînse de secetă și de uscăciune.

— Lasă-l Petre, grăul ear' Domnul, că acum vom face altcum.

Și Dumneșeu chemă pe Moarte de după ușa raiului și-i porunci să meargă la Îndereticul și să-l aducă înaintea feței sale.

Moartea cât de silă, cât de voie bună trebui să împlinescă porunca dumneșească și se duse la Îndereticul.

— Bine te-am găsit, finule, grăul ea.

— Bine ai venit, nănașă, dar' ce veste bună ne mai aduci de pe unde vii?

— Rea veste, finule, am venit din porunca

lui Dumneșeu, să-ți curm vieța și să te duc înaintea feței sale. Gată-te, că trebuie să mergem.

— Mergem, nănașă, cum se nu mergem, ține Îndereticul liniștit, dacă este porunca lui Dumneșeu, apoi de altcum eu încă destul am trăit și m'am săturat de vieță; numai o rugare am, să faci bine să-mi dai puțin răgaz, ca să mai prîndesc încă odată la casa mea, căci și așa pe urmă prîndesc, apoi vom merge.

Moartea îi dădu vreme să mînce și până a mînce el ea se aședă în scaunul cel cu soroc, pe care 'i-l aduse Îndereticul într'adins și-l aședă aproape de vatra sobei. Îndereticul mîncă cât mîncă, căci mă rog, nu-i era de mîncare, apoi își aprinse pipa, ca omul după prînd și se puse fără grijă la odihnă.

Moartea așteaptă cât așteaptă, dar' când vede ea, că finu-seu s'a lăsat de mîncare, îi ține:

— Mi se pare, finule, că te-ai săturat, gătăte să mergem, că nu prea am vreme de pierdut.

— De săturat m'am săturat nănașă și-ți mulțumesc de întrebare, dar' unde ține să mergem? grăul Îndereticul, făcîndu-se că și-a uitat de vorbele de mai nainte ale Morții.

— Unde să mergem? doar' mai nainte 'ți-am spus, că am venit din porunca lui Dumneșeu, să te duc cu mine.

— Ean lasă-te, nănașă, și nu mai glumi, că doară am ce mînce și ce bea și am cu ce trăi în casa mea și nu prea am poftă să mă duc cu tine, să mai fi tu pe cîtă ești.

— Ba că chiar, grăul Moartea, te voi

duce eu, ori vrei, ori nu vrei să vii, — și voi să sară de pe scaun, dar' de unde să poată, că mă rog era lipită de scaun, de gîndea că-i bătută cu cuie. Se trudi ea cât se trudi să se ridice, dar' în sfîrșit vădî, că a cădî în cursă, și începî a blăstema și a afurisi pe finu-seu, cum îi venia la gură.

— Hoțul e blăstematule, grăul ea, vrei să te batjocoresci și cu mine, cu toate că 'ți-am făcut atîta bine, dar' te înșeli, că de mine nu scapi cu una, cu două, — și eară se sila să se scoale de pe scaun.

Îndereticul vădîndu-o astfel lănuțită de puterea scaunului îi ține:

— Ei, nănașă dragă, nu te sbuciuma de geaba, că dacă ai poftă să rămîi la mine, am cu ce te hrăni, har Domnului, măcar și o sută de ani și 'ți-voiu da de mîncat și de beut, ce-ți cere inima, când nu voiu uita.

Apoi el se apucă și ațîță foc în sobă și împinge spusa și jărăticul spre Moarte, încît ea se prăjea ca pâinea în vatra focului și începî a țipa, ca din gura șerpului.

— Lasă-mă, grăul ea în sfîrșit, nemai putînd suferi dogorea și arsura, dă-mi drumul, că îți dau ce-mi ceri.

— Făgăduiesc-mi, ține Îndereticul, că trei sute de ani nu vei mai veni pe la casa mea, că nu prea am voie să-ți văd fața ta sârbă și sbărcită.

— Îți făgăduiesc, grăul Moartea, numai lasă-mă.

Atunci Îndereticul o deslegă de scaun țicîndu-i, „te poți duce“, ear' Moartea se luă p'aci încoala, pe jumătate pîrjolită și arsă de căldura jărăticului.

Trecu un an, trecură doi, trecu o sută, trecură trei, și în vremea asta Moartea, nu se mai arătă pe la casa Îndereticului, ear' oamenii, hazlii cum sînt, nesciînd nimic despre legătura lui cu Moartea, țineau, că ea 'și-a uitat de el, că trăiesce pe lume.

Dar' abia să împliniră cele trei sute de ani și Moartea se și ivi la casa Îndereticului, să împlinescă cel puțin acum voința și porunca lui Dumneșeu. De astădată însă ea se temu să între în casă, ca nu cumva să cadă din nou în vre-o cursă de a finu-seu. Îi strigă deci numai de afară:

— Am venit, finule, să te duc înaintea feței lui Dumneșeu și te chem să vii de voie bună, că de nu te voiu duce cu puterea.

— Viu, nănașă dragă, acum chiar viu, că m'am săturat de vieță, dar' te rog, aibi atîta bunătate și vină cu mine în grădină, de la suie pe pîrul cel din fundul grădinei și rumpe nesce pere, că tare îmi plac și eu sînt acum bătrîn nu mă pot sui pe el.

Moartea fără să se mai gîndească, se urcă pe pîr și culege la pere și arucă jos Îndereticului. Îndereticul îmbugă una, două, dint'o peară, că mă rog lui nu-i era de mîncat, apoi se puse la odihnă în umbra unui pom stufos.

Și dacă în Ungaria opiniunea publică e de mult plină de amărăciune în contra acestei părți neastâmpărate a Sașilor din Ardeal, și e plină de amărăciune întocmai ca și în contra agitatorilor daco-romani s'au panslaviști, cauza într-adevăr nu are de a se căuta într-aceea, că firfortirile acelor domni ar fi măcar pe jumătate atât de primejdioase pentru statul ungar, ca aspirațiunile deosebitelor naționalități slave, ci într-aceea, că în ei privim noi pe nise denuncianți permanenți, care cu ajutorul creditului, pe care nici odată nu l-au meritat și-l au la Germani, conduși singur de ură în contra Maghiarismului, îi împedecă mereu pe aceia a se gândi la noi ne-preocupăți și împedecă, ca să ne poată judeca pe drept aceea națiune, care e cea mai mare mijlocitoare a noastră spre Vest și ceea mai naturală aliată spre orient și apus.

Aceea, că acești denuncianți pot să seducă foarte des opiniunea Germaniei, nu ne poate pune de loc în uimire; aceea însă, că în Austria, unde destul de bine ne-ar pute cunoaște împrejurările, se află factori politici, cari se păcălesc prin informațiunile din fundul regiu, e foarte surprinzător și un lucru de regretat. Noi ar trebui să ne îndoinăm cu tot dreptul în misiunea politică a elementului german, dacă am voi să credem, că ar pute să corespundă cu statornicie acelei comunitate de interese, care pretinde înăbușirea propagandei slave în Ungaria. Și dacă s'ar adevăra, că nu e o sentență preceptată, nu e o greșală, ceea-ce face pe presa austriacă-germană să se pronunțe astfel despre desființarea curții cu jurați din Sibiu, ci există oare-care sistem în fanfaronadele aceste, și că consecvențele aceleia conduc spre împotrivirea întăririi Maghiarismului și spre răspândirea hegemoniei germane în Ungaria, atunci am fi în curat și cu aceea, că direcțiunea politică și sistemul, care domnesce astăzi în Austria nu ar pute să formeze pentru noi o primejdie mai mare, ca și revenirea stăpânirii acelor, pe cari nici cele mai amare experiențe nu i-au putut deștepta din visurile lor centralistice.

Noi sântem deci de credință, că Nemții austriaci au tot atâtea interese, ca și noi, ca astfel de voci, ca la de cari am reflectat prin șirele aceste, să nu — compromită punctul lor de vedere și programa lor.

Cronică.

Premierea învățătorilor români pentru progresele făcute în propunerea limbii maghiare. Din Deva se scrie, că inspectorul reg. de scoale a recomandat ministrului spre premiare pentru progresele făcute în studiul limbii maghiare pe următorii trei învățători români: Nic. Simzeana din Hațeg, Alexandru Vlad din Banpotoc și Iacob German din Dobra. Negreșit prin mare del întru împlinirea chemării lor trebuie acum să se distingă acești domni, ca să nu-și pierdă reputațiunea

Moartea de la o vreme dă să se coboare, dar' coboară-te Moarte de poți. Și eară începe a se svêrcoli și a se sbuciuma și a-l blăstema pe finu-seu dîcînd:

— Hoțule și blăstămetule, ear' mai înșelat, așa-mi respălătesci tu binele ce-ți-lam făcut, dar' acum nu te las, să mai fii pe cât ești, — și eară începe a se svêrcoli să se coboare, dar' de geaba, că mă rog era lănfuită, ca în fere. Îndărătnicul îi grăi:

— Ei nănașă dragă nu te mai sbuciuma de nimica, că acum eară te-am prins și dacă vrei să remâi pe pîr și o sută de ani, poți să stai, că pere sînt destule pe el în fie-care an și apoi îți voi mai da eu și ceva păzitură, așa când nu voi avê ce să lucră și-mi voi aduce aminte și de tine.

Abia gată Îndărătnicul vorba și numai ce se ridică din spre apus de soare un nor negru ca un bălaur și încetul cu încetul se lăsece peste întreaga vineție a cerului și începe a se vîrsa din el un povoiu de ploaie, de gîndeai că varsă cu cofa, și trăsnesce și fulgeră și bate vîntul, de-ți era milă și de căne se-l veți nescutit. Biata Moarte se trăgea când sub o creangă, când subt alta, ca să se mai adăpostească de vijelie, dar' dejeaba, că mă rog ploaia o udă până la mîdăvă, încât sgribură și-și bătă dinții în gură de vînt și de rēceală, așa că se-o fi vîdît, și-ar fi fost chiar milă de ea, dacă n'ai fi știut că e Moartea. Și suferi ea cât suferi n' tăcere umeđeala și frigul, dar' dela o vreme

înaintea opiniunii publice române și înaintea poporului, care le-a concređut fiii și fiecele pentru crescere și instruire în cele trebuincioase pentru viață.

Succes la vînătoare. Ați noapte s'a pușcat în comuna Porcești un porc sêlbatic de o mărime extraordinară. Carnea acestuia se va vinde în măcelăria dlui Rocus din Sibiu.

Tinerimea studiosă din Tohanul-vechiu invită la petrecerea de vară ce se va ține Duminecă în 2 August n. 1885 în edificiul scol. (Fiind timpul nefavorabil se amână pe Dumineca următoare.) Venitul e destinat pentru înființarea unei „Biblioteci populare”. Începutul la 3 oare p. m. precis. Întrare de persoană 1 fl. de famiile 2 fl. v. a. Programa: 1. „Cuvînt de deschidere”, rostit de Al. Pop. 2. „Ambulanța crucei roșii”, poezie de G. Șion, chor mixt dirigit de G. S. Tomas. 3. „Însemnătatea scoalei”, diser. de D. Pop. 4. „Copila română”, poezie de I. Vulcan, declamată de d-ra C. Pop. 5. „Păcala și Tândala”, dialog de V. Alexandri, ținut de Oct. Pop și S. Zehan. 6. „Tricolorul”, poezie de C. Porumbescu, cor bărbătesc. 7. „Însemnătatea industriei de casă”, diser. de St. Iozon. 8. „Răsunarea lui Stat-Palmă”, poezie de V. Alexandri, declamată de N. Pop. 9. „Un trilog” de T. Petrișior, susținut de Ioan Boița, G. Pantea și N. Voda. 10. „Din povestea vorbeii”, de A. Pann, predat de G. Babeș. 11. „Calcă Române”, poezie de Bengescu, chor mixt. În decursul pauzei 9 tineri în costume naționale vor joaca jocurile istorice „Călușerul” și „Bătuta.”

Din Rodna-vechiă (comitatul Bistrița-Năsăud) am primit o scrisoare, care ne spune, că populațiunea română din loc și mai strîns dis societatea română din acea comună e foarte nemulțumită cu purtarea dlui pretor Ioan Isip în lupta socială și națională ce o poartă Românii cu adunații Maghiari neofiiți din acea comună.

Societatea constructorilor români din București a primit un foarte frumos dar.

Fiind cea mai vechiă dintre societățile de lucrători din capitala României și susținînd o scoală, în care calfele și ucenicii de constructori învață carte și se perfecționează și în meșteșugul comunal — recunoscîndu-i aceste merite — i sa cedat un loc pe noua stradă, sub Mitropolia, spre a-și clădi un local.

Cutremur de pămînt. În Seraievo a fost Sâmbătă seara un cutremur de pămînt, care a ținut aproape 5 secunde.

Rechemarea ofițerilor ruși. Mai mulți ofițeri ruși merși la Paris pentru a comanda aerostate militare, au fost invitați prin depeșă să se întoarcă la corpurile lor.

Conspirațiile în Spania. Vechii revoluționiști în Spania conspiră în Aragon și în Catalonia. Trupele au prins o bandă de oameni armați lângă Mataro. La Saragossa poliția a surprins 60 de conspiratori și a reușit să aresteze dece, împreună cu colonelul Magallon, care a fost osândit la moarte.

o rēsbî asprimea vremii și chemă pe Îndărătnicul din casă și-i dîse:

— Lasă-mă finule să mă duc, că-ți dau ce-mi ceri.

— Să-mi fâgăduiesci, că în trei sute de ani nu vei mai veni pe la casa mea, nici nu vei avê treabă cu mine, apoi poți merge sănătoasă.

— Îți fâgăduiesc, numai dă-mi drumul, grai Moartea.

Atunci Îndărătnicul o slobođi să meargă, ear' Moartea se duse pe aci 'ncoalea udată ca un mîț și sgriburind.

Și eară trecu an după an, și se scurseră cu încetul și cele trei sute de ani fâgăduite, și în vremea asta Moartea nu dădu față cu Îndărătnicul. Dar' abia se împlini sorocul și eată că Moartea se și ivi la casa lui, dar' de astădată nu mai stătă de vorbă cu el, ci-l luă cu puterea și sbură cu el de-a dreptul la raiu, după cum avea poruncă. Îndărătnicul abia avu atăta vreme, să-și îmbrace sumanul, așa de nerăbdătoare se făcuse Moartea. După ce intrară în raiu Îndărătnicul se trase lîngă nănașă-sa după ușa, se desbracă de suman, și-l așternu jos și se aședă pe el.

Într'un târziu veni Săn-Petru pe acolo și vîdîndu-l, îi dîse rēstit:

— Ce cauți aici, om îndărătnic ce ești, carăte afară din împărăția cerească, căci ție nu-ți se cuvine să ședă pe locul lui Dumneđu — și Săn-Petru luă mătura de după ușa și-l alunge afară, dar' Îndărătnicul îl dumiri, dîcînd:

Varietăți.

(Cheltuelile casei reginei Victoria.)

Regina Victoria este foarte avută, ea a făcut multe economii de când se află pe tron. La urcarea sa pe tron, parlamentul îi votă o listă de 385,000 lire (aproape 10 milioane de franci) sub rezerva, că dacă sumele afectate pentru anume cheltueli nu vor fi întrebuințate, ceea-ce va prisosi să se verse la tesaur. Aceasta clausă n'a fost nici-odată observată, și regina a putut să cumpere mai multe domenii în Engiltera și America și să-și mărească averea personală, care este de preste 125 milioane.

De almintrelea, regina trăesce foarte simplu, și dacă n'ar fi părăsitele care trăiesc prelungă dînsa, bugetul seu ar fi foarte redus; dar' regina, adfel cere tradiția, este încungiurată de personaje de naltă nobleță, cari nu renunță la marea venituri cele sînt asigurate.

Astfel administratorul casei, comitele de Sidney, primesce 50,000 franci pe an; cassierul, lordul Kesington 22,000 franci; inspectorul casei, maiorul-general Cowell, 33,000 franci; șeful bucatărilor și ajutoarele lui 275,000 franci, etc. etc.

Mareșalul curții primesce 50,000 franci; vînătorul șef și marele ecuiier 65,000 fr; acest din urmă este ducele de Westminster, omul cel mai avut din cele trei regate. Afară de aceasta, ei mai au dreptul de a întreține cu cheltuiala reginei și livreaua lor 1 vizitru, 4 lachei și 6 rāndași. Ducele de Cork, supraveghătorul cănilor de vînătoare, primesce 37,000 fr; ducele de Palban, marele instructor a paserilor de pradă, 63,000 franci.

Generalul lord Paget, ajutat de opt nobili, supraveghează grajdurile; fie-care din ei primesce 20,000 franci; patru pagi primesce fie-care câte 2500 franci pe an.

Serviciul lor e de a susține coada rochiei, ce regina n'a purtat nici odată. Vin apoi doamnele nobile, „grooms of the robes”, supraveghătoarele, doamnele de toaletă, „lady of the bedchamber”, doamnele de onoare etc., cari sînt toate ducese, marchise, comitese, etc. Toate doamnele primesc fie-care câte 20 până la 25 mii de franci pe an.

În urmă vin preoții predicatori, al căror număr este foarte mare; apoi medicii și chirurgii, cari sînt în număr de 16, fără a mai vorbi de o mică armată de chimiști, farmacisti, dentisti, oculisti sau alte specialități bine plătite.

(Proprietatea literară în Iaponia.) Ministerul de interne al Iaponiei a publicat o ordonanță, în virtutea căreia un diar iaponez nu va pute să reproducă un articol dintr'un alt diar iaponez decăt două zile după publicarea lui, afară numai dacă va fi autorizat de acest din urmă diar de a reproduce articolul mai curînd. Această măsură nu privește și articolele luate din diarele publicate într-o limbă străină.

(Diare pentru orbi.) Acum doi ani, serie „Journal des Débats”, s'au fondat fără șgomot ca multe lucruri folositoare, două publicațiuni periodice intitulate Valentin Haüy și Louis Braille, nume a doi Francezi puțin cunoscuți, cu toate că ei merită celebritatea mai mult de cât mulți alții.

Valentin Haüy, imprimat cu litere vulgare, este adresat direcțiilor și profesorilor stabilimentelor consacrate pentru orbi, părinților cari au copii orbi și în fine tuturor persoanelor, cari se interesează de soartea acelor 40,000 orbi, ce se află în Franca.

Louis Braille, imprimat în relief, după ingeniosul system al orbului Louis Braille, este adresat orbilor, el este împărțit în două părți:

— Mă rog de ertare, Sfinte Petre, și să nu-ți fie cu bănat, dar' eu nu șed pe locul nimerui, că eu șed pe sumanul meu, adus de acasă.

Săn-Petru vîdînd, că nici aici nu poate rēsbî cu Îndărătnicul, se duse la Dumneđu și-i dîse:

— Veți Doamne, Îndărătnicul a intrat în împărăția cerească cu mișelia și s'a vîrit după ușa, și nu-i chip și modru să-l scot afară, dîce că el nu șede pe locul tîu, ci pe sumanul seu, care și-l a adus de acasă.

Dumneđu eară zimbî cu bunătate și grăi:

— Lasă-l Petre, să se bucure și el de fericierea cerească, baremi după ușa raiului, că făcut-a și el mult bine, cât a fost pe pămînt. Ia fost dragă viața și averea, dar' a iubit dreptatea, a fost om bun și darnic și pe mulți drumari necăjiți i-a ocrotit în casa sa și la mulți sêraci le-a tîns el mîna de ajutor și în cumpăna dreptății o faptă bună, făcută din inimă curată, cumpenesce mai mult ca dece fapte rele.

Și așa a rēmas Îndărătnicul în raiu după ușa.

Și m'am suit pe o șea

Și v'am spus-o așa.

M'am suit pe o custură ruginoasă

Și v'am spus-o cam mincinoasă.

Și m'am suit pe un cuiu,

Să nu ve mai spui.

Turda, Iulie, 1885.

cea dintăiu dă orbilor toate amănuntele speciale, consiliile, scirile, etc., cari pot să le fie de vre un folos și pe cari nu le găsece aiurea; a doua parte, intitulată supliment literar, științific și musical permite orbului deja instruit de a se ține în curentul mișcării intelectuale și artistice fără ajutorul vre-unui cetitor.

Succesul, ce aceste publicațiuni au obținut, este proba, că ele rēspund unei adevărate trebuințe.

Mulțumită publică.

Pentru biblioteca scoalei capitale gr.-or. română din Rēșinar se fîcură în decursul anului scolar 1884—85 următoarele daruri ș. a.

1. Dl George I. Lahovari secretar general al societății geografice române și deputat în cameră (România) a donat: Regatul României față cu celelalte regate europene. Buletinul societății geografice române anul III 1882, anul IV 1883 sem: I și II, anul V 1884 sem: I (partea I și II) sem: II (partea I și II), anul VI 1885 trimestrul I, și raportul DSale către adunarea generală din 10/25 Februarie 1885.

2. Dl Dr. D. Popoviciu Barcian profesor seminarial (Sibiu): Raportul DSale despre lucrul de mână în scoalele de băeți.

3. Dl N. Droc Bărcian director al gimnasiului din Giurgiu: Notițe istorice despre scoalele din orașul Giurgiu și jud. Vlasca.

4. Dl Dr. St. Păcurar avocat: Românii și universitatea fundului regiu.

5. P. on. comitet al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ne trimite regulat foaia asociațiunii și ne a trimis și „Studii asupra constituțiunii Românilor” fascicula IX de G. G. Meitani, donată de autor.

6. Dl P. Hambășan comerciant în Rēșinar a donat 7 opuri în 7 volume de diferiți autori.

7. Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune a dispus se ni trimită organul scolar „Néptanítók lapja”.

8. Dl inspector reg. ung. de scoale al comitatului Sibiuului: „Arany Kalasz koszortó”.

9. On. redacțiune a foiei „Biserica ortodoxă română” (București) ne trimite anul al IX-lea.

10. On. redacțiune a foiei „Ortodoxul” (București) ne trimite foaia.

11. Dl Iacob C. Negruzzi director al revistei „Convorbiri literare” ne-a trimis revista DSale până în Aprilie 1885.

12. On. Redacțiune a diarului „Telegraphul” (București), ne a trimis diarul până la mijlocul lui Decemvrie 1884.

Pentru aceste daruri făcute bibliotecii scoalei noastre, subscrisul director exprimă mărîmîșilor domni donatori cele mai călduroase mulțumite. Rēșinar, 6 Iunie v. 1885.

C. Hambășan.
director.

Mulțumită publică.

Subscrisa eforie scolară cu bucurie vine a aduce mulțumită publică tuturor acelor prea stimați și mărîmîșii, cari ne-au donat cărți pentru înăvuirea și mărîrea bibliotecii scoalei noastre și deschilinit prea grațioasei d-șoare Emilia Cornelia Nicoară din Deva, care nu a cruțat ostăneală a colecta pentru biblioteca scoalei noastre următoarele cărți:

1. Dela Prea Onoratele doamne: Lucreția C. Olariu: „Încercări în literatură” de Ioan A. Lăpădat; un tom din „Familia” an. 1875 și „Geschichte der Zeit Napoleons I”.

2. Elena Pop Longin: „Gramatica româno-maghiară” de A. Cosma.

3. Dela mult respectabile domnișoare: Emilia C. Nicoară: „Dela sate”, „Nepotul ca unchiu”, „De unde nu este reîntorcere”.

4. Leticia Papiu: „La Alma”.

5. Constanța Horvath: „Istoria Patriei” de I. M. Moldovan.

6. Dela Prea Onorații domni: Ioan Simionăș, asesor la sedria orfanală în Deva: „Memorialul conferenței generale a reprezentanților alegătorilor români din 1881” edițiunea II, un exemplar.

7. Ioan Lazariciu, profesor: „Poetica română”, „Ifigenia în Aulida”, „Dealul Dracului”.

8. Emiliu Horvath: „Numa Pompiliu”.

9. Aureliu Horvath: „Legende sau basme naționale” de Bolintineanu, un fasciclu. Cu totul 15 opuri.

Primească deci cu toții mulțumita noastră sinceră, ce pe această cale le-o împărțăm, ca recunoascere.

Din ședința eforiei scoalei centrale grănițerești de reuniune.

Hațeg, la 21 Iulie n. 1885.

George Ciuciu, Nicolae Sanzian.
președinte eforial. secretar eforial.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Salonichi, 22 Iulie n. În Maleșevo s'au arestat 25 Bulgari suspecți a fi luat parte la pregătirile pentru o revoltă. Scoala și biserica din Dșumaia au fost închise decătă autoritățile turcesci pentru agitațiuni panbulgare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

3. Septembrie: Realitățile lui Iuoniță Nicolae Sas din Hurez, decătră judecătoria cercuală din Făgăraș.

10 Iulie: Se va exarênda traficul-mare de tutun din Sătmar.

5 Septembrie: Realitățile văduvei Dumitru Hașiu din Galiș, decătră judecătoria cercuală din Sibiu.

Concursuri:

La oficiul de competență din Oradea-mare un post de practicant-concipient. Termin 2 sêptemâni.

La inspectoratul de dare din comitatul Târnavei mici un post de practicant. Termin 3 sêptemâni.

Sciri economice.

Plaja din Sibiu, 21 Iulie. Grâu Hectolitra 74-80 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.80, până fl. 5.60 sêcara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 4.00, orș 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovês 38 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 3.00, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, mëlaiul 74 până 82 chilo fl. 5.00 până fl. 6.00, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semênță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 7.00 până fl. 8.00, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.00 până fl. 6.00, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.00 până fl. 9.00, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.00 până fl. 5.00, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.00 până fl. 18.00, fâină Nr. 3 100 chilo fl. 14.00, Nr. 4 fl. 13.00, Nr. 5 fl. 11.00, slânina 100 chilo fl. 54.00 până fl. 56.00, unsoreea de porc fl. 52.00 până fl. 55.00, sêu brut fl. 33.00 până fl. 36.00, sêu de lumini fl. 50.00 până fl. 51.00, lumini turnate de sêu fl. 56.00 până fl. 58.00, săpunul fl. 32.00 până fl. 34.00, fên 100 chilo fl. 2.20 până fl. 3.00, cânepa fl. 40.00 până fl. 41.00, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.75 până fl. 3.00, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr. carnea de vițel 36 până 44 cr., carnea de porc 42 până 44 cr., carnea de berbec 26 până 28 cr., ouê 10 cu 18 până 20 cr.

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 20 Iulie n. s'a notat: unguresci bêtrâni grei 35 cr. până 38 cr., unguresci grei, tineri 37 cr. până 38 cr., de mijloc 39 cr. până 39 1/2 cr., ușori 40 cr. până 40 cr., marfă țerânească, grea cr. până cr., de mijloc 38 1/2 cr. până 39 cr., ușoară 40 cr. până 40 cr.

cr., românesci de Bakony, grei cr. până cr., transito de mijloc cr. până cr., transito sêrbesci, grei 37 cr. până 38 cr., transito de mijloc 37 cr. până 38 cr., transito ușori 38 cr. până 39 cr., îngrășați cu ghindă cr. până cr. per 4% compenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 22 Iulie st. n. Sibiu: 5 17 51 82 73.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Iulie st. n.

Grâu (din Banat): 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 8.20 până 8.75, (de Pesta) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-97 Kilo fl. 8.00 până 8.65, (de Alba-Regală) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 8.00 până 8.65, (de Bacșka) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 7.70 până 8.20.

Sêcara (ungurească) 70-72 Kilo fl. 6.90 până 7.02 Orș (nutreț): 60-62 Kilo fl. 6.30 până 6.50; (de berărie) 62-84 Kilo fl. 7.60 până 9.50.

Ovês (unguresc) 37-40 Kilo fl. 6.30 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.00 până 6.05; de alt soi fl. 5.95 până 6.00.

Rapița fl. 11.25 până 12.75; de Banat fl. 11.00 până 11.25. Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie-October) Kilo fl. 7.86 până 7.88. Sêcara (primăvară) 69 1/10 Kilo fl. 6.21 până 6.23. Cucuruzul (Maiu-Iunie) fl. 6.22 până 6.23. Rapița (August-Septembrie) fl. 11.00 până 11.75. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.25 până 27.75.

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Iulie st. n. 1885.

Renta amort. (5%) Cump. — vënd. 93.— Rur. conv. (6%) — — — — Acț. de asig. Dacia-Rom. — — — — Banca națională a României — 1280.— — — — Impr. oraș. București — — — — 30.— — — — 31.— Credit mob. rom. — — — — 185.— — — — 185.— Acț. de asig. Națională — — — — 234.— — — — 234.— Scrieri financiare urbane (5%) — — — — 89 1/4 Societ. const. — — — — 239.— — — — 230.— Schimb 4 luni — — — — 34.— Aur — — — — 10.40 — — — —

Bursa de Budapesta

din 21 Iulie st. n. 1885. Renta de aur ung. 6% — — — — 99.05 " " " 4% — — — — 92.60 " " " 5% — — — — 148.50 Imprumutul căilor ferate ung. — — — — — Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) — — — — 98.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) — — — — 123.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) — — — — 109.— Bonuri rurale ung. — — — — 101.50 " " " cu cl. de sortare — — — — 101.50 " " " bănățene-timișene — — — — 101.— " " " cu cl. de sortare — — — — 101.— " " " transilvane — — — — 101.— " " " croato-slavone — — — — 101.50 Despăgubire pentru dijma ung. de vin — — — — 98.— Imprumut cu premiu ung. — — — — 119.— Losuri pentru regularizarea Tisei și Segedin — — — — 119.75 Renta de hârtie austriacă — — — — 82.75 " " " argint austriacă — — — — 83.25 " " " aur austriacă — — — — 109.— Losurile austr. din 1860 — — — — 140.— Acțiunile băncei austro-ungare — — — — 868.— " " " de credit ung. — — — — 290.75 " " " " austr. — — — — 284.90 Argintul — — — — — Scrieri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“ — — — — 101.— Galbeni împărătesci — — — — 5.88 Napoleon-d'ori. — — — — 9.89 Mărci 100 imp. germâne — — — — 61.30 Londra 10 Livres sterlinge — — — — 125.—

Bursa de Viena

din 21 Iulie st. n. 1885. Renta de aur ung. 6% — — — — 99.10 " " " 4% — — — — 92.60 " " " 5% — — — — 148.75 Imprumutul căilor ferate ung. — — — — — Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) — — — — 98.20 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) — — — — 123.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) — — — — 108.50 Bonuri rurale ung. — — — — 102.75 " " " cu cl. de sortare — — — — 102.25 " " " bănățene-timișene — — — — 101.75 " " " cu cl. de sortare — — — — 101.50 " " " transilvane — — — — 101.75 " " " croato-slavone — — — — 102.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin — — — — 97.50 Imprumut cu premiu ung. — — — — 119.25 Losuri pentru regularizarea Tisei și Segedin — — — — 120.— Renta de hârtie austriacă — — — — 82.70 " " " argint austriacă — — — — 83.40 Renta de aur austriacă — — — — 109.05 Losurile austr. din 1860 — — — — 139.50 Acțiunile băncei austro-ungare — — — — 870.— " " " de credit ung. — — — — 290.75 " " " " austr. — — — — 284.90 Argintul — — — — — Galbeni împărătesci — — — — 5.87 Napoleon-d'ori. — — — — 9.89 Mărci 100 imp. germâne — — — — 61.30 Londra 10 Livres sterlinge — — — — 124.95

Sz. 1110-1885 telekkönyv. [163] 1

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Román János fogarasi ügyvéd végrehajtónak Francu Iuon alui Gitia Avramutiu felső porumbáki lakos végrehajtást szenvedő elleni 77 frt. tokekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő Szerata község területén fekvő a Szeratai 400 sz. tjkben A † 1-től-26 rnd sz. alatti ingatlanokra az árverést 500 frt.-ban ezennel megallapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885 évi Augustus hó 22-ik napján d. e. 10 orakor Szenata község hivatali helyiségében megtartando nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy-is 59 frtot készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymini-steri rendelet § 8-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerü elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Fogaras 1885 mártius 28-án.

Gál Domokos, kir. albiró.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu, Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroseni, Petroseni-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Uniedoara, Uniedoara-Simeria (Piski), Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Each route includes train names, times, and station names.

Nota: Numeri încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.